เรื่องเสร็จที่ ๙/๒๕๒๒

(เอกสารประกอบร่างกฎหมาย)

บันทึก

เรื่อง กฎหมายควบคุมการจดทะเบียนบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศ ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น เกาหลี อังกฤษ และสิงคโปร์

การจดทะเบียนบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศ ฟิลิปปินส์ ญี่ปุ่น เกาหลี อังกฤษ และสิงคโปร์ นั้นมีกฎหมายของแต่ละประเทศบัญญัติไว้ และอาจสรุปได้ดังนี้

(๑) ระเบียบวิธีการจดทะเบียนรวมทั้งเอกสารต่าง ๆ ที่จะต้องนำมายื่นในการร้องขอจดทะเบียน

(๒) มาตรการต่าง ๆ ที่จะป้องกันไม่ให้ผู้ที่ทำธุรกิจกับบริษัทแห่งประเทศนั้นได้รับความเสียหาย

บริษัทต่างประเทศ หมายถึงบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศหนึ่งภายใต้กฎหมายของประเทศนั้น ในกรณีของประเทศไทย บริษัทใด ๆ ก็ตามที่มิได้จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในประเทศไทยตามบทบัญยัติของกฎหมายไท บริษัทนั้นต้องถือว่าเป้นบริษัทต่างประเทศทั้งสิ้น เมื่อบริษัทต่างประเทศเหล่านี้เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย อาจจะเกิดมีปัญหาได้ว่า ในกรณีบางอย่างควรจะใช้กฎหมายไทย หรือกฎหมายของประเทศที่บริษัทนั้นถูกตั้งขึ้นใช้บังคับ หรือว่าศาลไทยมีอำนาจในอันจะพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับบริษัทต่างประเทศนั้นเพียงใด นอกจากนั้นแล้วการควบคุมกิจการของบริษัทต่างประเทศย่อมยากกว่าการควบคุมบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศ มาตรการที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ติดต่อทำธุรกิจกับบริษัทต่างประเทศโดยปกติแล้วย่อมมีน้อยกว่า อาจจะก่อให้เกิดผลเสียหายกับบุคคลพวกนี้ได้ง่าย ประเทศที่มีบริษัทต่างประเทศเข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศก็ได้มีวิธีที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ด้วยวิธีต่าง ๆ นั้น ดังปรากฏอยู่ในคำแปลท้ายบันทึกนี้

กองกฎหมายต่างประเทศ

พฤษภาคม ๒๕๒๑

ประเทศฟิลิปปินส์
(Republic of the Philippines)

กฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์ที่วางมาตรการควบคุมบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศฟิลิปปินส์ คือ รัฐบัญญัติ ฉบับที่ ๑๔๕๙ (Public Act) มาตรา ๖๘ – มาตรา ๗๓

มาตรา ๖๘ บริษัทต่างประเทศซึ่งมิได้ตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จะประกอบธุรกิจในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ไม่ได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจากคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ (Securities and Exchange Commission) ตามคำสั่งของคณะกรรมการเงิน (Monetary Board) สำหรับนิติบุคคลต่างประเทศที่เป็นธนาคาร ธนาคารออมสิน ธนาคารเงินกู้ และสถาบันการเงินต่างๆ ทุกชนิด (Banks, Saving and Loan Banks, Trust Corporations, and Banking Institutions of all kinds) ในกรณีของนิติบุคคลต่างประเทศประกอบธุรกิจประเภทอื่น ใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจจะอออกให้ตามคำสั่งของรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม (Secretary of Commerce and Industry) คำสั่งให้ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้กับนิติบุคคลต่างประเทศนี้จะออกให้เมื่อคณะกรรมการการเงิน หรือรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรมได้รับหลักฐานและเอกสารรับรอง (Statement under Oath) จากตัวแทนผู้จัดการ (Managing Agent) ของนิติบุคคลต่างประเทศนั้นจนเป็นที่พอใจว่า นิติบุคคลต่างประเทศนั้นมีฐานะการเงินที่ดีและมั่นคง และต้องแจ้งยอดทรัพย์สิน และหนี้สินต่างๆ ของบริษัทภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) ชื่อของบริษัทต่างประเทศ

(๒) จุดมุ่งหมายในการตั้งบริษัทต่างประเทศ

(๓) ที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานในประเทศที่บริษัทนั้นตั้งอยู่ (Location of its principal or home Office)

(๔) จำนวนเงินทุน (Capital stock) ของบริษัท และจำนวนเงินทุนซึ่งผู้ถือหุ้นชำระให้กับบริษัทนั้นแล้ว

(๕) สินทรัพย์สุทธิของบริษัทนั้น หลังจากที่ได้หักหนี้สินต่างๆ แล้ว

(๖) ชื่อตัวแทน (Agent) ที่มีภูมิลำเนาในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ซึ่งบริษัทต่างประเทศได้มอบอำนาจให้รับหมายศาลหรือคำฟ้อง (to accept service of summons and process in all legal proceedings) และรับคำแจ้งต่างที่จะมีผลกระทบกระเทือนบริษัทนั้น (All notices affecting the Corporation)

แต่ทั้งนี้ ก่อนที่จะออกคำสั่งให้ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจแก่บริษัทนั้น คณะกรรมการการเงิน หรือรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรมจะสั่งให้บริษัทต่างประเทศนั้นส่งหลักฐานเพิ่มเติมอีกก็ได้เมื่อเห็นว่ามีความจำเป็น

เมื่อบริษัทต่างประเทศได้ยื่นคำร้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจตลอดจนสำเนาเอกสารตราตั้งรวมทั้งคำสั่งของคณะกรรมการการเงิน หรือรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรมแล้ว ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้แก่บริษัทต่างประเทศนั้นตามคำสั่งดังกล่าว และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจในอัตราส่วนของเงินทุนของบริษัทต่างประเทศนั้น

มาตรา ๖๙ บริษัทต่างประเทศซึ่งมิได้ตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์จะประกอบธุรกิจหรือดำเนินคดีในศาลเพื่อเรียกร้องหนี้ ในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ไม่ได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ตามที่กล่าวไว้ในมาตรา ๖๘ เสียก่อน เจ้าหน้าที่ กรรมการ ตัวแทน หรือบุคคลใดก็ตามที่ประกอบธุรกิจให้กับนิติบุคคลต่างประเทศที่ไม่มีใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เปโซ และไม่เกิน ๑๐๐๐ เปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ คณะกรรมการการเงินหรือรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีอำนาจยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจได้ถ้าเห็นว่านิติบุคคลต่างประเทศนั้นไม่สามารถจะชำระหนี้สินได้ (Insolvent) และการอนุญาตให้นิติบุคคลต่างประเทศนั้นประกอบธุรกิจต่อไป จะทำให้ผู้ติดต่อทำธุรกิจกับนิติบุคคลต่างประเทศนั้นได้รับผลเสียหายถ้าหากนิติบุคคลต่างประเทศนั้นยังประกอบธุรกิจต่อไปอีกหลังจากที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจได้ถูกยกเลิกไปแล้ว ก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ยกเว้นในกรณีที่มีการต่ออายุหรือออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้ใหม่ เมื่อมีการยกเลิกใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ให้อธิบดีกรมอัยการ (Attorney-General)ดำเนินคดี หรือกำหนดมาตรการใด ๆ ก็ได้ เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์อันชอบของเจ้าหนี้ของนิติบุคคลต่างประเทศนั้นและของสาธารณชน

มาตรา ๗๒ หมายศาลหรือคำฟ้องใด ๆ ที่ได้ส่งให้กับตัวแทนของนิติบุคคลต่างประเทศซึ่งได้รับมอบหมายให้รับหมายศาลหรือคำฟ้องได้ดังที่ระบุได้ดังที่ระบุในเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๖๘ ย่อมทำให้ศาลมีขอบเขตอำนาจวินิจฉัยคดีของนิติบุคลต่างประเทศนั้นและการรับมอบดังกล่าวให้กับตัวแทนนั้นมีผลผูกพันถึงนิติบุคคลต่างประเทศนั้นเสมือนกับนิติบุคคลต่างประเทศนั้นเป็นผู้ได้รับมอบเอง

ถ้าหากว่าอำนาจของตัวแทนที่จะรับหมายศาล คำฟ้อง หรือเอกสารการแจ้งถูกเพิกถอนหรือว่าตัวแทนนั้นเสียสติ หรือไม่สามารถจะทำหน้าที่นี้ได้ด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ให้นิติบุคคลต่างประเทศนั้นแต่งตั้งตัวแทน (Agent) คนใหม่ขึ้นมาทำหน้าที่แทนและให้แจ้งการแจ่งตั้งตัวแทนคนใหม่ให้คณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ทราบ

ในกรณีที่นิติบุคลลต่างประเทศไม่ได้มอบอำนาจให้บุคคลใดเป็นตัวแทนในการรับหมายศาลคำฟ้อง และเอกสารการแจ้งอื่น ๆ ให้ส่งเอกสารดังกล่าวไปที่คณะกรรมการการเงินสำหรับกรณีนิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจ ธนาคาร ธนาคารออมสิน ธนาคารเงินกู้ หรือสถาบันการเงินอื่น ๆ ถ้าเป็นกรณีนิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในด้านอื่น ให้ส่งไปที่รัฐมนตรีการค้า และอุตสาหกรรม และการรับหมายดังกล่าว มีผลใช้บังคับกับนิติบุคคล

ต่างประเทศเสมือนกับได้ส่งให้นิติบุคคลนั้นโดยตรง หรือตัวแทนของนิติบุคคลนั้นได้รับไว้เอง เมื่อได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว ให้คณะกรรมการการเงินหรือรัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม รับรองเอกสารดังกล่าว และส่งต่อไปทางไปรษณีย์ ไปยังประธานหรือเลขานุการของนิติบุคคลนั้น ณ ที่สำนักงานใหญ่ และให้ถือว่าการส่งตามวิธีดังกล่าวเป็นการส่งที่สมบูรณ์ ใบลงทะเบียนการส่งทางไปรณีย์ (Registry Receipt) ให้ถือว่าเป็นหลักฐานการส่งที่สมบูรณ์ ค่าไปรณีย์ยากรและการส่งสำเนาเอกสารต่างๆ ให้หักจากเงินที่ผู้มีหน้าที่รับเอกสารดังกล่าวชำระไว้ล่วงหน้า

มาตรา ๗๓ นิติบุคคลต่างประเทศที่มิได้ตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์และประกอบธุรกิจในสาธารณรัฐฟิลิปปินส์อย่างถูกต้องตามกฎหมายจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย กฎ และข้อกำหนดต่างๆ ที่ใช้บังคับกับนิติบุคคลประเภทเดียวกันที่ตั้งขึ้นภายในประเทศยกเว้นเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการก่อตั้งนิติบุคคล การยุบนิติบุคคล หรือความสัมพันธ์ หน้าที่ ความรับผิดชอบของกรรมการ ผู้ถือหุ้นพนักงานซึ่งมีต่อกันและต่อนิติบุคคลอื่น

ประเทศญี่ปุ่น
(Japan)

พระราชบัญญัติที่รัฐบาลญี่ปุ่นใช้ในการควบคุมนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในญี่ปุ่น คือ ประมวลกฎหมายพาณิชย์บรรพ ๒ บทที่ ๖ มาตรา ๔๗๙ มาตรา ๔๘๕ (๒) (Commercial code of Japan Book IT Chapter VI Article 479-Article 485 (2))

มาตรา ๔๗๙ บริษัทต่างประเทศ (foreign company) ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจที่มิใช่เป็นธุรกิจชั่วคราว หรือชั่วระยะเวลาหนึ่งในประเทศญี่ปุ่นจะต้อง

(๑) แต่งตั้งตัวแทน (Representative) ในประเทศญี่ปุ่น และมีสำนักงานธุรกิจขึ้นที่ภูมิลำเนาของตัวแทนนั้นหรือที่อื่นตามที่ตัวแทนกำหนด

(๒) จดทะเบียนการจัดตั้งสำนักงานและประกาศให้ประชาชนทราบ การจดทะเบียนและการประกาศนี้จะต้องทำตามกฎข้อบังคับซึ่งใช้ควบคุมการเปิดสาขา (Branch) ของบริษัทประเภทเดียวกันที่ตั้งหรือประเภทที่คล้ายคลึงกันมากที่สุดขึ้นภายในประเทศ

(๓) ต้องจดทะเบียนเกี่ยวกับกฎหมายที่จัดตั้งบริษัทนั้น และชื่อและที่อยู่ที่แน่นอนของตัวแทนในประเทศญี่ปุ่นพร้อมๆ กับการจดทะเบียนสำนักงาน

(๔) ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๗๘[๑] มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ตัวแทนของนิติบุคคลต่างประเทศจะต้องมีอำนาจที่จะกระทำการแทนนิติบุคคลต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับด้านกฎหมาย หรือด้านอื่นๆ ได้เช่นเดียวกับหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด)

---

[๑] มาตรา ๗๘ หุ้นส่วนที่เป็นผู้แทนของบริษัท มีอำนาจที่จะกระทำการที่เกี่ยวกับธุรกิจของบริษัทได้

มาตรา ๔๘๐ ถ้าหากว่าเรื่องที่จะต้องจดทะเบียนตามมาตรา ๔๗๙(๒) และ (๓) นั้น เกิดขึ้นในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับการจดทะเบียน (Period for Registration) ตั้งแต่เวลาที่ได้รับประกาศ

มาตรา ๔๘๑ (๑) ห้ามมิให้บริษัทต่างประเทศประกอบธุรกิจต่อเนื่องในประเทศญี่ปุ่นจนกว่าจะได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๗๙

(๒) ผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนต้องร่วมรับผิดและแยกกันรับผิดกับบริษัทสำหรับธุรกิจที่บุคคลนั้นได้กระทำ

มาตรา ๔๘๒ บริษัทที่ตั้งสำนักงานใหญ่ในประเทศญี่ปุ่นหรือตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะประกอบธุรกิจในประเทศญี่ปุ่นจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้ควบคุมบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศญี่ปุ่นแม้ว่าจะเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในต่างประเทศก็ตาม

มาตรา ๔๘๓ ในการออกใบหุ้นและหุ้นกู้โดยบริษัทต่างประเทศตลอดจนการโอนและจำนองและการโอนหุ้นกู้ ให้นำบทบัญญัติของกฎหมายญี่ปุ่นมาใช้บังคับโดยอนุโลม ในการดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าสำนักงานแห่งแรกที่ตั้งขึ้นในประเทศญี่ปุ่นเป็นสำนักงานใหญ่

มาตรา ๔๘๔ (๑) ศาลมีอำนาจที่จะสั่งยุบเลิกสำนักงานของบริษัทต่างประเทศในญี่ปุ่นตามคำร้องขอของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ หรือบุคคลอื่นที่มีผลประโยชน์ในบริษัทดังกล่าวได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าการตั้งสำนักงานธุรกิจนั้นมีวัตถุประสงค์ที่ผิดกฎหมาย

(ข) ถ้าสำนักงานธุรกิจนั้นมิได้เริ่มประกอบกิจการภายใน ๑ ปี หลังจากได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๗๙ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือหยุดประกอบกิจการเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑ ปี หรือระงับการชำระหนี้สินโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(ค) ถ้าตัวแทนหรือผู้บริหารกิจการของบริษัทต่างประเทศ กระทำการเกินขอบเขตอำนาจที่กฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ หรือฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตราใดมาตราหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายอาญาหรือข้อบังคับอื่น โดยไม่คำนึงว่าบุคคลนั้นจะได้รับหนังสือตักเตือนห้ามกระทำการดังกล่าวจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือไม่มีก็ตาม

(๒) ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๔ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีที่ได้มีการร้องขอให้ยุบเลิกบริษัทต่างประเทศ ศาลอาจจะแต่งตั้งผู้พิทักษ์ทรัพย์ (Receiver) ก่อนที่จะออกคำสั่งให้ยุบเลิกบริษัทต่างประเทศก็ได้ หรือจะวางมาตรการใด ๆ เพื่อรักษาทรัพย์สินของบริษัทนั้นก็ได้ ตามคำร้องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ หรือผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง (มาตรา ๕๙) ในการยื่นคำร้องดังกล่าวศาลอาจจะบังคับให้ผู้ยื่นยื่นคำร้องนำหลักทรัพย์มาค้ำประกันก็ได้ตามที่บริษัทเรียกร้องแต่บริษัทนั้นจะต้องแสดงหลักฐานอันน่าจะเชื่อได้ว่าคำร้องให้ยุบเลิกบริษัทนั้นได้กระทำโดยมีเจตนาอันมีชอบ (Wrongful intent)

มาตรา ๔๘๕ (๑) ในกรณีที่บัญญัติในวรรคหนึ่งของมาตราก่อน ศาลอาจจะมีคำสั่งให้ดำเนินการชำระบัญชี ตามคำร้องขอของผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือตามที่ศาลเห็นสมควร ในการนี้ให้ศาลแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี (Liquidator)

(๒) ให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๘ วรรคสอง และมาตรา ๕๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีที่ได้มีการร้องขอให้ยุบเลิกบริษัทต่างประเทศ ศาลอาจจะแต่งตั้งผู้พิทักษ์ทรัพย์ (Receiver) ก่อนที่จะออกคำสั่งให้ยุบเลิกบริษัทต่างประเทศก็ได้ หรือจะวางมาตรการใด ๆ เพื่อรักษาทรัพย์สินของบริษัทนั้นก็ได้ ตามคำร้องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ หรือผู้มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง (มาตรา ๕๙) ในการยื่นคำร้องดังกล่าวศาลอาจจะบังคับให้ผู้ยื่นคำร้องนำหลักทรัพย์มาค้ำประกันก็ได้ตามที่บริษัทเรียกร้องแต่บริษัทนั้นจะต้องแสดงหลักฐานอันน่าจะเชื่อได้ว่าคำร้องให้ยุบเลิกบริษัทนั้นได้กระทำโดยมีเจตนาอันมิชอบ (Wrongful intent)

มาตรา ๔๘๕ (๑) ในกรณีที่บัญญัติในวรรคหนึ่งของมาตราก่อน ศาลอาจจะมีคำสั่งให้ดำเนินการชำระบัญชี ตามคำร้องขอของผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือตามที่ศาลเห็นสมควร ในการนี้ให้ศาลแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี (Liquidator)

(๒) ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายในมาตรา ๔๒๐ – ๔๒๔ และ ๔๓๐ – ๔๕๖ เกี่ยวกับเรื่องการชำระบัญชีมาใช้บังคับโดยอนุโลม ยกเว้นบทบัญญัติในส่วนที่ไม่อาจจะนำมาใช้บังคับได้

(๓) ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายในมาตรา ๔๘๕ (๑) และ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีที่บริษัทต่างประเทศนั้นต้องการจะเลิกการประกอบธุรกิจ

มาตรา ๔๘๕ – ๒ ในกรณีที่เกี่ยวกับการใช้กฎหมายอื่น ๆ ให้ถือว่าบริษัทต่างประเทศเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศญี่ปุ่นมีลักษณะหรือประเภทที่คล้ายคลึงกับบริษัทในประเทศญี่ปุ่นมากที่สุดทั้งนี้ยกเว้นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๘๙ – ๒ ผู้ใดประกอบกิจการพาณิชยกรรมในนามของบริษัทต่างประเทศที่ยังมิได้จัดตั้งตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับเท่ากับค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนที่เกรียกเก็บจากบริษัทเมื่อบริษัทนั้นยื่นขอจดทะเบียน

ประเทศเกาหลี
(Republic of Korea)

พระราชบัญญัติซึ่งรัฐธบาลของสาธารณรัฐเกาหลีใช้ในการควบคุมนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศ คือ ประมวลกฎหมายพาณิชย์ บรรพ ๓ บทที่ ๖ ตั้งแต่มาตรา ๖๑๔ – ๖๒๑ (Commercial Code of Korea, Book III, Chapter VI, Article 614-Article 621)

หลักกฎหมายที่ใช้ควบคุมนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศของเกาหลีนี้คล้ายคลึงกับของญี่ปุ่นมาก มีข้อแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

มาตรา ๖๑๔ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๗๙ ของญี่ปุ่น

มาตรา ๖๑๕ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๘๐ ของญี่ปุ่น

มาตรา ๖๑๖ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๘๑ ของญี่ปุ่น

มาตรา ๖๑๗ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๘๒ ของญี่ปุ่น

มาตรา ๖๑๘ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๘๓ ของญี่ปุ่น

มาตรา ๖๑๙ (๑) ศาลมีอำนาจที่จะยุบเลิกสำนักงานของนิติบุคคลต่างประเทศในเกาหลีได้ตามคำร้องของผู้ที่มีผลประโยชน์ ในนิติบุคคลนั้นหรืออธิบดีกรมอัยการ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าหากว่าการตั้งสำนักงานธุรกิจนั้นตั้งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายที่ผิดกฎหมาย

(ข) ถ้าหากว่าสำนักงานธุรกิจนั้นไม่เริ่มประกอบธุรกิจภายในเวลา ๑ ปี หลังจากจดทะเบียนตามมาตรา ๖๑๔ หรือหยุดประกอบธุรกิจเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑ ปี หรือหยุดชำระหนี้สินโดยไม่มีเหตุสมควร

(ค) ถ้าหากว่าตัวแทนหรือผู้บริหารกิจการของนิติบุคคลต่างประเทศได้กระทำการอันใดซึ่งเป็นการขัดต่อพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกาหรือขนบธรรมเนียมอันดี หรือความสงบสุขของสังคม

(๒) ในกรณีที่ได้มีการร้องขอให้ยุบเลิกสำนักงานของนิติบุคคลต่างประเทศตามมาตรา ๖๑๙ (๑) ศาลอาจจะแต่งตั้งผู้รักษาทรัพย์ขึ้นก่อนจะมีคำสั่งให้ยุบเลิกสำนักงานของนิติบุคคลต่างประเทศเพื่อจะดำเนินการหรือให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อรักษาทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้นเอาไว้ตามที่อธิบดีกรมอัยการ หรือผู้ที่มีผลประโยชน์ร้องขอมา แต่ศาลอาจจะบังคับให้ผู้ที่ร้องขอมานี้วางเงินหรือทรัพยืสินไว้เป็นประกัน ถ้าหากว่านิติบุคคลต่างประเทศนั้นร้องขอมา และมีพยานหลักฐานที่พอจะเชื่อได้ว่าการร้องขอให้ยุบเลิกสำนักงานธุรกิจนิติบุคคลต่างประเทศนั้นเป็นฯ การกระทำที่มีเจตนาที่ผิด

มาตรา ๖๒๐ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๘๕ ของญี่ปุ่น

มาตรา ๖๒๑ ของเกาหลี เหมือนกับ มาตรา ๔๘๕ – ๒ ของญี่ปุ่น

ประเทศสิงคโปร์
(Singapore)

พระราชบัญญัติซึ่งรัฐบาลสิงคโปร์ใช้ควบคุมนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศคือ Companies Act 1967 ตั้งแต่มาตรา ๗๒๙ – ๓๔๙

มาตรา ๓๒๙ บทบัญญัติในหมวดนี้ ใช้บังคับกับบริษัทต่างประเทศที่มีสำนักงานธุรกิจหรือประกอบธุรกิจในสิงคโปร์เท่านั้น

มาตรา ๓๓๐ (๑) “ตัวแทน” (Agent) หมายถึงบุคคลผู้ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในหนังสือแต่งตั้งหรือหนังสือมอบอำนาจ (Memorandum of Appointment or Power of Attorney)

“ประกอบธุรกิจ” หมายความรวมถึงการตั้งสำนักงานจดทะเบียนหุ้นหรือการโอนหุ้น หรือการใช้สำนักงานจดทะเบียนหุ้นหรือการจัดการบริหาร หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตั้งอยู่ในสิงคโปร์ ไม่ว่าในฐานะตัวแทน ผู้แทน หรือ ทรัสตี

(๒) ในกรณีต่อไปนี้ไม่ถือว่าบริษัทต่างประเทศประกอบธุรกิจในสิงคโปร์ถ้าหากว่าในสิงคโปร์ บริษัทดังกล่าว

(ก) เป็นคู่ความในคดีในศาล หรือกรณีพิพาทที่ให้ฝ่ายบริหารหรืออนุญาโตตุลาการตัดสิน

(ข) จัดให้มีการประชุมกรรมการหรือผู้ถือหุ้นประจำปีหรือประชุมเรื่องภายในอื่นๆ (Internal Affairs)

(ค) มีบัญชีธนาคาร

(ง) ทำการซื้อขายผ่านผู้รับจ้างอิสระ (Independent Contractor)

(จ) หาหรือจัดทำ ซึ่งสัญญา สั่งซื้อสินค้าอันจะมีผลผูกพันต่อเมื่อการยอมรับตำสั่งซื้อสินค้านั้นได้ทำนอกประเทศสิงคโปร์

(ฉ) มีหลักฐานแสดงถึงซึ่งหนี้ หรือก่อให้เกิดหนี้ กับสังหาและอสังหาริมทรัพย์

(ช) บังคับให้ชำระหนี้หรือดำเนินคดีในการยึดหลักทรัพย์แทนหนี้

(ซ) ทำธุรกิจเป็นครั้งคราวซึ่งสามารถทำให้เสร็จเรียบร้อยได้ภายในเวลา ๓๐ วัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่ใช่ธุรกิจที่มีลักษณะเหมือนกัน และทำเป็นครั้งคราว

(ฌ) ลงทุนหรือถือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน

มาตรา ๓๓๑ ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บริษัทต่างประเทศที่จดทะเบียนตามหมวดนี้มีสิทธิที่จะถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ (immovable property) ในประเทศสิงคโปร์

มาตรา ๓๓๒ บริษัทต่างประเทศจะต้องยื่นหลักฐานและเอกสารต่อไปนี้ต่อนายทะเบียนเพื่อทำการจดทะเบียนภายใน ๑ เดือน หลังจากที่ได้ตั้งสำนักงานธุรกิจหรือเริ่มประกอบธุรกิจในประเทศสิงคโปร์

(๑) สำเนาที่ถูกต้องของหนังสือรับรองการตั้งนิติบุคคล (Certified copy of certificate of incorporation)

(๒) สำเนาที่ถูกต้องของกฎบัตร (Charter) กฎหมาย หรือหนังสือบริคนห์สนธิหรือตราสารอื่นที่ก่อตั้งหรือระบุขอบเขตอำนาจของบริษัทนั้น

(๓) บัญชีรายชื่อของกรรมการพร้อมด้วยรายละเอียดที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีในบัญชีทะเบียนของกรรมการผู้จัดการ และเลขานุการของบริษัทที่จัดตั้งตามกฎหมายนี้

(๔) ในกรณีที่บัญชีรายชื่อกรรมการมีกรรมการซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในสิงคโปร์ และเป็นกรรมการของบริษัทในประเทศด้วย ให้ส่งบันทึกของบริษัทต่างประเทศหรือที่ทำในนามของบริษัทต่างประเทศระบุอำนาจของกรรมการดังกล่าวมาด้วย

(๕) หนังสือแต่งตั้งตัวแทนหรือหนังสือมอบอำนาจซึ่งประทับตราของบริษัทต่างประเทศหรือที่ทำขึ้นในนามของบริษัทต่างประเทศในลักษระที่มีผลผูกพันบริษัทต่างประเทศนั้น ในกรณีหนึ่งกรณีใดก็จะต้องมีการรับรองตามวิธีการที่กำหนด และให้ระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลที่มีภูมิลำเนาในประเทศสิงคโปร์ตั้งแต่ ๒ คน ขึ้นไปโดยไม่รวมบริษัทต่างประเทศซึ่งได้รับมอบอำนาจให้รับหมายและหนังสือแจ้งต่างๆ

(๖) หนังสือแจ้งที่ตั้งสำนักงานธุรกิจในประเทศสิงคโปร์ และเวลาที่สำนักงานนั้นเปิดติดต่อธุรกิจกับสาธารณะ

(๗) คำประกาศตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (Statutory Declaration) ของตัวแทนของนิติบุคคลต่างประเทศ

เมื่อทำการยื่นเอกสารเหล่านี้และจ่ายเงินค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดไว้เรียบร้อยแล้วให้นายทะเบียนดำเนินการจดทะเบียนบริษัทดังกล่าวโดยการจดทะเบียนเอกสารเหล่านั้น

ถ่าหากว่าหนังสือแต่งตั้งตัวแทนหรือหนังสือมอบอำนาจให้ตัวแทนกระทำการแทนบริษัทต่างประเทศนั้นได้ถูกทำขึ้นโดยบุคคลผู้ใดผู้หนึ่งในนามของบริษัทต่างประเทศนั้น ให้ส่งสำเนาหนังสือที่มอบอำนาจให้บุคคลนั้นกระทำการดังกล่าวแทนบริษัทกับนายทะเบียนด้วย

มาตรา ๓๓๓ (๑) บริษัทต่างประเทศจะต้องมีสำนักงานที่ได้จดทะเบียนในประเทศสิงคดปร์เพื่อเป็นสถานที่สำหรับติดต่อและส่งหนังสือแจ้งต่าง ๆ และจะต้องเปิดติดต่อธุรกิจกับสาธารณสุขไม่น้อยกว่าวันละ ๕ ชั่วโมง ระหว่าง ๙.๐๐ น. – ๑๗ น. ยกเว้นวันเสาร์ วันอาทิตย์ และวันหยุดทางราชการ

(๒) ตัวแทน (Agent) จะทำหน้าที่เป็นตัวแทนตลอดไปจนกว่าจะถูกถอดถอน และต้องเป็นผู้กระทำการต่าง ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้บริษัทต่างประเทศเป็นผู้ทำ และต้องรับผิดในกรณีที่บริษัทนั้นกระทำผิดกฎหมาย ยกเว้นในกรณีที่ตัวแทนนั้นสามารถพิสูจน์จนเป็นที่พอใจของศาลว่าในเรื่องนั้น ๆ ตัวแทนไม่ควรจะมีความผิด หรือควรจะได้รับยกเว้นในความผิดนั้น ๆ

(๓) บริษัทต่างประเทศหรือตัวแทนเองอาจจะแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนโดยระบุว่าตัวแทนได้พ้นจากหน้าที่หรือจะพ้นจากหน้าที่ตามวันที่ระบุในหนังสือดังกล่าว หรือวันที่ที่ตัวแทนนั้นจะถูกถอดถอน

(๔) ฐานะของตัวแทนจะสิ้นสุดลงเมื่อครบ ๒๑ วัน หลังจากที่ได้มีการแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน หรือเมื่อมีการแต่งตั้งตัวแทนใหม่โดยแสดงหลักฐานการแต่งตั้งไว้แล้วแล้วแต่ว่ากรณีไหนจะมาก่อน แต่ถ้าหนังสือแจ้งกำหนดวันที่จะให้ผู้แทนพ้นจากตำแหน่งเป็นวันหลังจากระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าที่กำหนดเป็นวันที่ผู้แทนพ้นจากตำแหน่ง

(๕) เมื่อตัวแทนพ้นจากตำแหน่งและตัวแทนบริษัทต่างประเทศไม่มีตัวแทนในประเทศสิงคโปร์ถ้าบริษัทต่างประเทศนั้นยังต้องการที่จะประกอบธุรกิจในประเทศสิงคโปร์ต่อไปหรือยังคงมีสำนักงานประกอบธุรกิจในประเทศสิงคโปร์ บริษัทต่างประเทศนั้นจะต้องแต่งตั้งตัวแทนภายใน ๒๑ วัน นับแต่วันที่ตัวแทนพ้นจากตำแหน่ง

(๖) ในการแต่งตั้งตัวแทนคนใหม่ บริษัทต่างประเทศจะต้องยื่นหนังสือแต่งตั้งพร้อมทั้งส่งคำรับรองตามแบบที่กฎหมายกำหนดต่อนายทะเบียน

มาตรา ๓๓๔ ถ้าหากว่ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในข้อ (ค) (ง) (ฉ) ของมาตรา ๓๓๕ ในการจดทะเบียนของบริษัทต่างประเทศให้นายทะเบียนออกหนังสือรับรองตามแบบฟอร์มที่กำหนดและลงชื่อและประทับตราเพื่อเป็นหลักฐานแสดงถึงรายละเอียดของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ

มาตรา ๓๓๕ (๑) ในกรณีที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในเรื่องต่อไปนี้

(ก) กฎบัตร กฎหมาย หนังสือ บริคณสนธิ ของบริษัทต่างประเทศ หรือตราสารอื่นที่ได้ยื่นไว้กับนายทะเบียน

(ข) กรรมการของบริษัทต่างประเทศ

(ค) ตัวแทนหรือที่อยู่ของตัวแทนนั้น

(ง) ที่ตั้งและเวลาทำการของสำนักงานธุรกิจบริษัทต่างประเทศนั้น

(จ) ที่ตั้งของสำนักงานของบริษัทต่างประเทศที่จดทะเบียนไว้ ณ ประเทศซึ่งบริษัทต่างประเทศนั้นได้ตั้งขึ้น

(ฉ) ชื่อบริษัทต่างประเทศ

(ช) อำนาจของกรรมการที่มีภูมิลำเนาในประเทศสิงคโปร์ซึ่งเป็นกรรมการภายในประเทศของบริษัทต่างประเทศนั้น ให้บริษัทต่างประเทศแจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อนายทะเบียนภายใน ๑ เดือน หรือ ภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนได้ขยายให้เมื่อมีเหตุการณ์พิเศษที่สมควรขยายเวลาให้

(๒) ถ้าบริษัทต่างประเทศเพิ่มทุนเรือนหุ้น ให้บริษัทยื่นหนังสือต่อนายทะเบียนแจ้งจำนวนทุนเรือนหุ้น และจำนวนทุนเรือนหุ้นใหม่ภายในหนึ่งเดือนหรือภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนได้ขยายให้เมื่อมีเหตุการณ์พิเศษที่สมควรขยายระยะเวลาให้

(๓) ถ้าบริษัทต่างประเทศมิได้มีทุนเรือนหุ้น (share capital) แต่เพิ่มจำนวนสมาชิกขึ้นเกินกว่าที่จดทะเบียนไว้ ให้นิติบุคคลนั้นยื่นหนังสือต่อนายทะเบียนแจ้งจำนวนที่เพิ่มภายในหนึ่งเดือนหรือภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนได้ขยายให้เมื่อมีเหตุการณ์พิเศษที่สมควรขยายระยะเวลาให้

(๔) ในกรณีที่ศาลในประเทศที่บริษัทนั้นถูกตั้งขึ้นมีคำสั่งให้บริษัทนั้นทำการชำระบัญชี (Liquidation) หรือจัดโครงสร้างเงินทุนเสียใหม่ (Restructuring the Capital) นิติบุคคลนั้นจะต้องยื่นสำเนาคำสั่งศาลนั้นต่อนายทะเบียนภายในหนึ่งเดือนหรือภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนได้ขยายให้เมื่อมีเหตุการณ์พิเศษที่สมควรขยายระยะเวลาให้

มาตรา ๓๓๖ (๑) บริษัทต่างประเทศจะต้องส่งบัญชีงบดุลต่อนายทะเบียนภายใน ๒ เดือน นับตั้งแต่มีการประชุมประจำปีตามแบบฟอร์มที่กำหนดซึ่งจะต้องแสดงรายละเอียดและส่งมาพร้อมกับสำเนาเอกสารต่างๆ เช่นเดียวกับบัญชีงบดุลที่บริษัทนั้นจะต้องจัดทำขึ้นตามกฎหมายของประเทศที่บริษัทนั้นได้จดทะเบียนจัดตั้ง พร้อมกันนี้ให้ส่งใบแจ้งตามแบบฟอร์มที่กำหนดรับรองความถูกต้องของสำเนาเอกสารต่างๆ ด้วย

(๒) ถ้าหากว่านายทะเบียนเห็นว่าบัญชีงบดุลและเอกสารต่างๆ ที่ได้รับมานั้นไม่ได้แสดงให้เห็นถึงฐานะการเงินอันแท้จริงของบริษัทต่างประเทศนั้น นายทะเบียนอาจจะสั่งให้บริษัทต่างประเทศนั้นยื่นหลักฐานหรือเอกสารอื่นๆ เพิ่มเติมได้ แต่ทั้งนี้นายทะเบียนไม่มีอำนาจที่จะขอให้บริษัทส่งบัญชีงบดุลอันจะต้องมีรายละเอียดหรือให้บริษัทส่งเอกสารซึ่งกฎหมายไม่ได้บังคับให้บริษัทมหาชน (Public Company) ซึ่งตั้งขึ้นในประเทศตามกฎหมายนี้ต้องส่งต่อนายทะเบียน

(๓) บริษัทต่างประเทศจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน

(๔) ในกรณีที่กฎหมายของประเทศที่บริษัทต่างประเทศนั้นถูกตั้งขึ้นไม่ได้บังคับให้มีการประชุมใหญ่ประจำปี หรือทำบัญชีงบดุลให้บริษัทนั้นทำบัญชีงบดุล และยื่นต่อนายทะเบียนตามแบบที่กำหนดและให้แสดงรายละเอียดพร้อมกับแนบเอกสารซึ่งกรรมการของบริษัทจะต้องปฏิบัติ เสมือนบริษัทดังกล่าวเป็นบริษัทมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้

(๕) นอกจากบัญชีงบดุลและเอกสารอื่น ๆ ที่บริษัทจะต้องยื่นต่อนายทะเบียนตามบทบัญญัติในมาตรานี้แล้ว ให้บริษัทต่างประเทศส่งบัญชีงบดุลและเอกสารต่าง ๆ ที่มีผู้สอบบัญชีรับรองซึ่งมีการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินที่เกิดจากการประกอบกิจการในประเทศสิงคโปร์และบัญชีกำไรขาดทุนที่มีผู้สอบบัญชีรับรองต่อนายทะเบียน

(๖) บัญชีกำไรขาดทุนนั้นถ้าหากว่ามีรายงานของผู้ตรวจสอบบัญชีติดมาด้วยก็จะถือว่าบัญชีนั้นถูกต้องแล้ว

มาตรา ๓๓๗ (๑) ในการจดทะเบียนนั้นถ้าหากว่านายทะเบียนเห็นว่าถึงแม้ว่าบริษัทต่างประเทศนั้นจะได้ตั้งสำนักงานการโอนหรือการจดทะเบียนหุ้นขึ้นแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้ทำการประกอบธุรกิจในสิงคโปร์ นายทะเบียนอาจจะอนุมัติให้บริษัทนั้นงดชำระค่าธรรมเนียมที่เกิด S$ 1,000 ไว้ก่อน จนกว่าจะเริ่มประกอบธุรกิจ

(๒) บริษัทต่างประเทศที่ได้รับอนุมัติให้งดชำระค่าธรรมเนียมจะต้องยื่นการบอกกล่าวเกี่ยวกับธุรกิจที่กำลังจะทำอยู่ในสิงคโปร์ให้นายทะเบียนพร้อม ๆ กับบัญชีงบดุลทุก ๆ ปี การไม่ปฏิบัติตามนี้ มีความผิดจะต้องชำระค่าธรรมเนียมส่วนที่ได้รับยกเว้นให้กับนายทะเบียน

(๓) บริษัทต่างประเทศที่ได้รับยกเว้นชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๓๓๗(๑) เมื่อเริ่มประกอบธุรกิจในสิงคโปร์นอกเหนือไปจากการโอนหรือจดทะเบียนหุ้นจะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายใน ๑๔ วัน

มาตรา ๓๓๘ บริษัทต่างประเทศจะต้องแสดงชื่อ และประเทศที่บริษัทนั้นถูกตั้งขึ้นมาในสำนักงานธุรกิจทุกแห่งที่ตั้งขึ้นในสิงคโปร์และบนหัวกระดาษจดหมายติดต่อและสิ่งพิมพ์ทุกชนิดรวมทั้งคำบอกกกล่าวและหนังสือชักชวนซื้อหุ้น ของบริษัทนั้น ถ้าหากว่าความรับผิดทางการเงินของสมาชิกของบริษัทนั้นจำกัดอยู่ในวงเงินจำนวนหนึ่ง บริษัทนั้นจะต้องให้คำบอกกล่าวในเรื่องนี้ด้วย

การบอกกว่าต่าง ๆ ตามมาตรา ๓๓๘ นี้ ถ้าจะให้มีผลถูกต้องตามกฎหมายจะต้องใช้อักษรโรมันเท่านั้น

มาตรา ๓๓๙ เอกสารต่าง ๆ ที่จะส่งให้กับบริษัทต่างประเทศให้ถือว่าได้ส่งเรียบร้อยแล้ว

(ก) ถ้าจ่าหน้าซองถึงบริษัทและส่งทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานที่จดทะเบียนในประเทศสิงคโปร์

(ข) ถ้าจ่าหน้าซองถึงตัวแทนของบริษัทและส่งไปทางไปรษณีย์ ณ ที่อยู่ของบุคคลนั้น

(ค) ในกรณีที่บริษัทต่างประเทศนั้นได้หยุดประกอบกิจการในประเทศสิงคโปร์ เมื่อได้จ่าหน้าซองถึงบริษัทนั้นและส่งให้ทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานของบบริษัท ณ สถานที่ที่บริษัทนั้นได้จดทะเบียนจัดตั้ง

มาตรา ๓๔๐ (๑) เมื่อบริษัทต่างประเทศยุบเลิกสำนักงานธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจในสิงคโปร์แล้วให้แจ้งต่อนายทะเบียนภายในเวลา ๗ วัน และหลังจากวันที่แจ้งให้นายทะเบียนทราบแล้วหน้าที่ของบริษัทต่างประเทศที่จะต้องยื่นเอกสารต่าง ๆ ต่อนายทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนดก็ถือว่าเป็นอันยุติและหลังจากนั้นอีก ๑ ปี ให้นายทะเบียนลบชื่อบริษัทนั้นออกจากทะเบียน

(๒) ในกรณีที่บริษัทต่างประเทศนั้นจะชำระบัญชีหรือเลิกกิจการในประเทศที่จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทนั้น

(ก) บุคคลทุกคนที่เป็นตัวแทนของบริษัทต่างประเทศ ก่อนที่จะมีการเริ่มชำระบัญชีจะต้องแจ้งต่อนายทะเบียนภายใน ๑ เดือน ของการเริ่มชำระบัญชีหรือเลิกบริษัท และเมื่อได้มีการแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีแล้ว ตัวแทนจะต้องแจ้งการแต่งตั้งดังกล่าวต่อนายทะเบียนด้วย

(ข) ในระหว่างที่ศาลยังมิได้แต่งตั้งผู้ชำระบัญชีสำหรับสิงคโปร์ให้ผู้ชำรบัญชี (Liquidator) มีอำนาจและหน้าที่เป็นผู้ชำระบัญชีในสิงคโปร์

(๓) ผู้ชำระบัญชีของบริษัทต่างประเทศสำหรับสิงคโปร์ที่ศาลแต่งตั้ง หรือผู้ที่ใช้อำนาจผู้ชำระบัญชีนั้น

(ก) ก่อนที่จะมีการแบ่งสินทรัพย์ของบริษัทต่างประเทศ ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์ของแต่ละประเทศที่บริษัทต่างประเทศ ประกอบธุรกิจอยู่ และไม่มีการแต่งตั้งผู้ชำระบัญชีสำหรับประเทศนั้นให้เจ้าหนี้ของบริษัทนั้นส่งหลักฐานเกี่ยวกับหนี้สินมาภายในเวลาอันสมควร

(ข) จะต้องไม่จ่ายเงินให้กับเจ้าหนี้ผู้ใดผู้หนึ่ง และตัดเจ้าหนี้คนอื่น ๆ ออกไป ยกเว้นในกรณีที่ได้รับคำสั่งจากศาล และตามข้อ (๙) ของมาตรานี้

(ค) จะต้องติดตามเอาสินทพรัญ์ของบริษัทต่างประเทศในสิงคโปร์กัลบคืนมา และเมื่อได้จัดการชำระหนี้สินนิติบุคคลนั้นในสิงคโปร์แล้วให้ส่งมอบทรัพย์สินที่เหลือให้กับผู้ชำระบัญชีในประเทศที่บริษัทนั้นถูกตั้งขึ้นมา

(๔) ในกรณีที่บริษัทต่างประเทศถูกสั่งให้ชำระบัญชีเฉพาะที่เกี่ยวกับสินทรัพย์ในประเทศสิงคโปร์ แต่ไม่มีผู้ชำระบัญชีของประเทศที่บริษัทนั้นได้จดทะเบียนจัดตั้ง ผู้ชำระบัญชีสำหรับสิงคโปร์อาจร้องต่อศาลให้สั่งเกี่ยวกับการจำหน่ายมูลค่าสุทธิของสินทรัพย์ของบริษัท

(๕) เมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งจากตัวแทนว่าบริษัทต่างประเทศนั้นได้ถูกยุบเลิกไปแล้ว ให้นายทะเบียนลบชื่อบริษัทนั้นออกจากทะเบียน

(๖) เมื่อนายทะเบียนมีเหตุอันสมควรที่จะเชื่อได้ว่าบริษัทต่างประเทศนั้นหยุดประกอบธุรกิจในประเทศสิงคโปร์แล้วให้นายทะเบียนขีดชื่อบริษัทนั้นออกจากทะเบียนได้โดยนำเอาวิธีการระเบียบและกฎหมายที่ใช้บังคับกับบริษัทที่จัดตั้งขึ้นในประเทศสิงคโปร์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๗) ลำดับสิทธิที่จะได้รับทรัพย์สินในสิงคโปร์ของนิติบุคคลต่างประเทศที่ถูกยุบเลิกไปในประเทศที่นิติบุคคลนั้นถูกตั้งขึ้นมาให้เหมือนกับนิติบุคคลที่ถูกตั้งขึ้นในประเทศทุกประการ

มาตรา ๓๔๑ (๑) บริษัทต่างประเทศจะใช้ชื่อที่นายทะเบียนเห็นว่าไม่สมควรในการจดทะเบียนในประเทศสิงคโปร์ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

(๒) ในกรณีที่บริษัทต่างประเทศเปลี่ยนชื่อเดิมไปเป็นอีกชื่อหนึ่ง ซึ่งนายทะเบียนเห็นว่าไม่สมควร นายทะเบียนจะต้องไม่รับจดทะเบียนให้ เว้นแต่จะได้รัความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

(๓) บริษัทต่างประเทศจะใช้ชื่ออื่นอกจากชื่อที่จดทะเบียนไว้ไม่ได้

(๔) ถ้ามีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๔๑ (๓) พนักงานทุกคนของบริษัทต่างประเทศที่กระทำความผิดและตัวแทนของบริษัททุกคนที่รู้เห็นเป็นใจ และจงใจให้ผู้อื่นฝ่าฝืนหรือยินยอมให้ผู้อื่นฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายต้องระวางโทษปรับไม่เกิน S$ 500 และตราบใดที่ยังใช้ชื่อนั้นอู่ก็มีความผิดต่อเนื่องต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกิน S$ 100

มาตรา ๓๔๒ (๑) บริษัทต่างประเทศซึ่งมีเงินทุนหุ้น (Share Capital) และมีสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาในประเทศสิงคโปร์จะต้องมีสำนักงานในประเทศสิงคโปร์ หรือมีสาขาสำหรับจดทะเบียนหุ้นของสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาในประเทศสิงคโปร์

(๒) บริษัทต่างประเทศจะต้องตั้งสาขาขึ้นเพื่อจดทะเบียนหุ้นภายใน ๒ เดือนหลังจากที่ได้รับคำร้องขอจดทะเบียนในสาขาของบริษัทนั้นในสิงคโปร์จากสมาชิกหรือผู้ถือหุ้นซึ่งมีภูมิลำเนาในประเทศสิงคโปร์

(๓) ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๓๔๒(๑) บริษัทต่างประเทศตลอดจนพนักงานทุกคนของบริษัทที่ฝ่าฝืน และตัวแทนของบริษัทที่รู้เห็นเป็นใจ หรือจงใจให้ผู้อื่นหรือยินยอมให้ผู้อื่นฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน S$ 250 และตราบใดที่ยังไม่ปฏิบัติตามอยู่ต้องระวางโทษปรับรายวันวันละไม่เกิน S$ 100

(๔) มาตรานี้ไม่ใช่บังคับกับบริษัทต่างประเทศซึ่งในหนังสือจัดตั้งบริษัท (Article of Memorandum) และหนังสือบริคณฑ์สนธิ (Article of Association) ห้ามขายหุ้นของบริษัทนั้นให้กับสาธารณชน

(๕) การจดทะเบียนหุ้น หรือการโอนหุ้นที่ทำขึ้นทำสำนักงานในประเทศสิงคโปร์นี้มีผลผูกพันกับบริษัทต่างประเทศ เสมือนกับการจดทะเบียนและการโอนหุ้นนั้นได้ทำขึ้นที่สำนักงานใหญ่ของบริษัทนั้นและศาลมีอำนาจจะให้ทำการแก้ไข (Rectification) การจดทะเบียนหุ้นให้ถูกต้องเสมือนกับบริษัทนั้นเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศสิงคโปร์

(๖) บริษัทต่างประเทศที่เปิดสาขาเพื่อการจดทะเบียนหุ้นขึ้นในประเทศสิงคโปร์จะต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงสถานที่ที่เก็บทะเบียนหุ้นภายใน ๑๔ วัน

(๗) เมื่อมีการเปลี่ยนสถานที่ที่ใช้เก็บทะเบียนหุ้น หรือมีการยุติการจดทะเบียนหุ้นให้บริษัทต่างประเทศแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายใน ๑๔ วัน

(๘) ในกรณีที่บริษัทหรือนิติบุคคลมีสิทธิตามกฎหมายของประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทหรือนิติบุคคลที่จะแจ้งแก่ dissenting shareholder ว่าบริษัทต่างประเทศมีความประสงค์จะซื้อหุ้นที่จดทะเบียนในประเทศสิงคโปร์ มาตรานี้ไม่ใช่ข้อบังคับกับบริษัทนั้นจนกว่า

(ก) ได้ซื้อหุ้นนั้นเรียบร้อยแล้ว หรือ

(ข) บริษัทหรือนิติบุคคลนั้นไม่มีสิทธิที่จะขอซื้อหุ้นดังกล่าวแล้ว

ประเทศอังกฤษ

(United Kingdoms)

ถึงแม้ว่ากฎหมายของประเทศอังกฤษให้ความสำคัญกับกฎหมายของประเทศซึ่งบริษัทต่างประเทศนั้นถูกตั้งขึ้นมามากพอสมควร แต่กฎหมายของประเทศอังกฤษก็มีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองกับผู้ที่ทำการติดต่อธุรกิจกับนิติบุคคลต่างประเทศนั้น ความคุ้มครองที่ได้รับจากกฎหมายของประเทศอังกฤษนั้นอาจจะแบ่งออกได้เป็น ๓ แบบ คือ (๑) กฎหมายของประเทศซึ่งบริษัทต่างประเทศถูกตั้งขึ้นมานั้นจะใช้เฉพาะในการควบคุมกิจการภายในของบริษัทนั้นเท่านั้น ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทต่างประเทศและบุคคลภายนอกนั้นถ้าเกิดขึ้นในประเทศอังกฤษกฎหมายอังกฤษจะถูกนำมาใช้บังคับ (๒) บริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศอังกฤษจะต้องให้ข้อเท็จจริง และข่าวสารเกี่ยวกับบริษัทนั้นกับนายทะเบียนและผู้ใดที่สนใจอาจจะเข้าไปตรวจสอบดูได้ (๓) ศาลอังกฤษมีอำนาจที่จะสั่งให้มีการชำระบัญชี หรือให้ยุบเลิกบริษัทต่างประเทศได้เมื่อเห็นสมควร และกฎหมายอังกฤษจะถูกนำมาใช้บังคับ

พระราชบัญญัติที่รัฐบาลอังกฤษใช้ควบคุมบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศอังกฤษ คือ Companies Act 1948, S. 400 และ S.407 – S. 423 และ Companies Act 1967 S.42

มาตรา ๔๐๗ (๑) บริษัทต่างประเทศซึ่งมีสำนักงานประกอบธุรกิจในประเทศอังกฤษจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ต่อนายทะเบียนบริษัท (Company Registrar) เพื่อทำการจดทะเบียนภายใน ๑ เดือนหลังจากที่ได้ตั้งสำนักงานขึ้นมา

(ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นบริษัท กฎบัตร (Charter) พระราชบัญญัติ (Statute) ซึ่งอนุญาตให้ตั้งบิรษัทนั้นขึ้นมา หรือหนังสือเอกสารอื่น ๆ ซึ่งวางขอบเขตของอำนาจของบริษัทนั้น เช่น หนังสือตั้งบริษัท (Article of Memorandum) และหนังสือบริคณห์สนธิ (Article of Association) เป็นต้น ถ้าหากว่าเอกสารเหล่านี้ไม่เป็นภาษาอังกฤษให้ส่งสำเนาคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่ได้มีการรับรองความถูกต้องมาด้วย (Certified translation thereof)

(ข) รายชื่อของกรรมการ (Directors) และเลขานุการ (Secretaries) ของบริษัท

(ค) ชื่อและที่อยู่ของบุคคลในประเทศอังกฤษซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจรับคำบอกกล่าวต่าง ๆ ซึ่งต้องส่งให้กับบริษัทต่างประเทศนั้น

(๒) รายชื่อของกรรมการและเลขานุการของบริษัทที่จะต้องยื่นเสนอให้กับนายทะเบียนจะต้องมีรายละเอียดดังนี้

(ก) ถ้าเป็นกรรมการของบริษัท กรณีบุคคลธรรมดาให้แจ้งชื่อ นามสกุล ที่อยู่ สัญชาติ และอาชีพทางธุรกิจ ถ้าไม่มีอาชีพทางธุรกิจ แต่เป็นกรรมการของนิติบุคคลอื่น ๆ ด้วย ก็ให้บอกรายละเอียดดังกล่าวมาด้วย ถ้าหากว่ากรรมการเป็นนิติบุคคลให้แจ้งชื่อเต็มของนิติบุคคลนั้น และสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานที่จดทะเบียน

(ข) ถ้าเป็นเลขานุการของบริษัท กรณีบุคคลธรรมดาให้แจ้งชื่อ นามสกุล และที่อยู่กรณีนิติบุคคลให้แจ้งชื่อเต็มของนิตติบุคคลนั้นและสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานที่จดทะเบียน

มาตรา ๔๐๘ (จำกัดอำนาจการเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์โดยนิติบุคคลต่างประเทศในประเทศอังกฤษ) ยกเลิกไปแล้วโดย Charities Act 1960

มาตรา ๔๐๙ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ (Alterations) ในเรื่องที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๐๗ (๑) (ก) (ข) (ค) และมาตรา ๔๐๗ (๒) บริษัทต่างประเทศจะต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบภายใน ๒๑ วัน

มาตรา ๔๑๐ (๑) บริษัทต่างประเทศจะต้องทำบัญชีกำไรและขาดทุนทุก ๆ ปี และถ้าหากว่าบริษัทต่างประเทศนี้เป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทอื่น ๆ ด้วย (Holding Company) บัญชีที่ทำนั้นจะต้องรวมถึงนิติบุคคลที่อยู่ในเครือทั้งหมด (group Account) ซึ่งจะต้องแสดงรายละเอียดและแนบเอกสารต่าง ๆ อันจะแสดงให้เห็นถึงฐานะอันแท้จริงของนิติบุคคลนั้นและส่งให้กับนายทะเบียนบริษัทต่างประเทศจะต้องส่งเอกสารต่าง ๆ ต่อนายทะเบียนเช่นเดียวกับบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศอังกฤษ

(๒) ถ้าหากว่าเอกสารต่าง ๆ นั้นไม่เป็นภาษอังกฤษ จะต้องมีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษที่ได้มีการรับรองความถูกต้องส่งมาด้วย

มาตรา ๔๑๑ (๑) บริษัทต่างประเทศจะต้องแจ้งชื่อเต็มและประเทศที่บริษัทต่างประเทศนั้นได้ถูกตั้งขึ้นมาในหนังสือชี้ชวนให้ซื้อหุ้น (Prospectus) ที่สำนักงานธุรกิจทุกแห่งที่ตั้งขึ้นมาในประเทศอังกฤษที่บนหัวกระดาษจดหมายติดต่อและในสิ่งพิมพ์ทุกอย่างของบริษัทนั้น

(๒) ถ้าหากว่า กรรมการของบริษัทนั้นมีความรับผิดชอบทางการเงินในจำนวนจำกัด (If the liability of the member of the Company is limited) บริษัทนั้นจะต้องบอกกล่าวในที่สำนักงานธุรกิจทุกแห่งที่ตั้งขึ้นมาในประเทศอังกฤษ ที่บนหัวกระดาษจดหมายติดต่อและในสิ่งพิมพ์ทุกอย่างของบริษัทนั้น

มาตรา ๔๑๒ หมายศาล คำฟ้อง หรือการแจ้งใด ๆ ที่จะต้องส่งให้แก่บริษัทต่างประเทศเมื่อได้ส่งไปยังบุคคลที่มีชื่อในทะเบียนบริษัทว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจรับเอกสารประเภทนี้แล้วให้ถือว่าได้ส่งไปให้แก่บริษัทต่างประเทศแล้วในกณีที่บริษัทต่างประเทศไม่ได้ส่งชื่อให้กับนายทะเบียนบริษัทตามที่กฎหมายบังคับหรือบุคคลที่ต่างประเทศแจ้งให้กับนายทะเบียนทราบนั้นได้สิ้นชีวิตไปแล้วหรือไม่ได้อาศัยอยู่ ณ ที่ที่แจ้งไว้ หรือไม่ยอมรับเอกสารนั้น ๆ ในนามของบริษัท หรือไม่สามารถส่งเอกสารเหล่านั้นให้ได้ ไม่ว่าโดยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ถือว่าได้

ส่งเอกสารนั้นไปให้แก่บริษัทต่างประเทศโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ถ้าหากว่าได้ส่งเอกสารเหล่านั้นไปยังสำนักงานอันใดอันหนึ่งของบริษัทต่างประเทศในประเทศอังกฤษ

มาตรา ๔๑๓ เมื่อบริษัทต่างประเทศได้ยุบเลิกสำนักงานของตนในประเทศอังกฤษไปแล้วก็ให้แจ้งให้แก่นายทะเบียนบริษัททราบ

มาตรา ๔๑๔ บริษัทต่างประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือพนักงานหรือตัวแทนของบริษัทซึ่งรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำซึ่งขัดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องระว่างโทษปรับไม่เกิน £50 และถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดต่อเนื่อง (Continuing Offence) ก็ให้ปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกิน £5

มาตรา ๔๑๗ (๑) เมื่อบริษัทต่างประเทศต้องการจะออกหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้น (Prospectus)ในประเทศอังกฤษ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและระเบียบที่ใช้ควบคุมบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้น ภายในประเทศแล้ว บริษัทต่างประเทศจะต้องมีวันที่และรายละเอียเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(ก) เอกสารที่ระบุถึงขอบเขตอำนาจของบริษัท เช่น หนังสือการจัดตั้งบริษัทและหนังสือบริคณห์สนธิ

(ข) พระราชบัญญัติที่อนุญาตให้จัดตั้งบริษัท

(ค) สถานที่ในประเทศอังกฤษที่บุคคลภายนอกอาจเข้าไปตรวจสอบหรือขอดูเอสการได้

(ง) วันที่และประเทศที่บริษัทต่างประเทศนั้นได้จดทะเบียนจัดตั้ง

(จ) สำนักงานของบริษัทต่างประเทศในประเทศอังกฤษและที่ตั้งของสำนักงานดังกล่าว

(๒) เงื่อนไขในการขอซื้อหุ้นซึ่งผูกพันผู้ขอซื้อหุ้นแต่อนุญาตให้บริษัทต่างประเทศนั้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๑๗ (๑) นั้น ให้ถือว่าเป็นโมฆะ

(๓) แบบคำร้องขอซื้อหุ้นของบริษัทต่างประเทศต้องเป็นไปตามแบบที่กฎหมายกำหนดและจะต้องออกมาพร้อมกับหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้น

(๔) ถ้าหากว่ามีการกระทำอันใดซึ่งเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ ผู้ที่มีหน้าที่ออกหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นจะต้องมีความผิด ยกเว้นในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) ในหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นไม่ได้ระบุข้อความที่กฎหมายบังคับให้เปิดเผยต่อสาธารณชนถ้าหากว่า สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนเองไม่รู้ในเรื่องนั้นเลย

(ข) การไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของพระราชบัญญัติฉบับนี้เกิดขึ้นจากความเข้าใจผิดในเรื่องข้อเท็จจริง (Honest mistake of facts)

(ค) ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นถึงแม้จะมีความผิดตามกฎหมายก็จริง แต่ก็สมควรยกโทษให้

(๕) มาตรานี้ไม่ใช่บังคับในกรณีที่การออกหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นนั้นส่งไปให้กับผู้ที่เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทแล้วเท่านั้นและหุ้นที่จะออกมาใหม่เป็นประเภทเดียวกันกับที่เคยออกมาแล้วทุกประการ

(๖) มาตรานี้ไม่มีผลไปจำกัด หรือลดความรับผิดชอบของบุคคลใด ๆ ที่กฎหมายอื่นกำหนด

มาตรา ๔๑๘ ถ้าหากว่าบริษัทต่างประเทศที่เสนอจะออกหุ้นในประเทศอังกฤษได้รับใบอนุญาตจากตลาด-หุ้นแล้ว ให้บริษัทนั้นได้รับยกเล้นไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการตลาดหุ้นจะอนุญาตให้นำหุ้นออกจำหน่ายในตลาดหุ้นได้ เมื่อเห็นว่า จำนวนหุ้นและหุ้นกู้ที่จะนำออกจำหน่ายในตลาดหุ้นและจำนวนประเภทของบุคคลที่จะได้รับการเสนอให้ซื้อการปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะทำความยุ่งยากให้กับบริษัทนั้นมากเกินไป และถ้าหากว่าบริษัทต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามเงื่อนไขของตลาดหุ้นทุกประการ หนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นที่นำออกมานั้นให้ถือว่าถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ

มาตรา ๔๑๙ ในกรณีที่หนังสือชี้ชวนหุ้นของบริษัทต่างประเทศมีข้อความของผู้เชี่ยวชาญซึ่งไม่เป็นความจริง หรือซึ่งผู้เชี่ยวชาญไม่อนุญาตให้นำไปลง ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย ถ้าหากว่าหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นระบุว่าในการขอซื้อหุ้นกฎข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้ควบคุมการซื้อขายหุ้นหรือออกหุ้นของนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นภายในประเทศไม่ให้นำมาใช้บังคับก็ถือว่าเป็ฯการผิดกฎหมาย

มาตรา ๔๒๐ ก่อนที่บริษัทต่างประเทศจะออกหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นในประเทศอังกฤษได้ต้องส่งสำเนาหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นและหลักฐานว่าฝ่ายบริหารของบริษัทนั้นเห็นชอบกับหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นแล้วต่อนายทะเบียน และในหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นจะต้องระบุไว้ด้วยว่าได้ส่งสำเนาไปให้นายทะเบียนแล้ว และหลักฐานว่า

(ก) การออกหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นนี้ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนและตลาดซื้อขายหุ้นแล้ว

(ข) เอกสารต่าง ๆ ซึ่งกฎหมายหรือตลาดซื้อขายหุ้นบังคับให้นำออกเปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นจะต้องเปิดให้บุคคลภายนอกเข้าไปตรวจดูได้

มาตรา ๔๒๑ ผู้ใดที่รู้เห็นเป็นใจในการออกหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นหรือแบบคำร้องขอซื้อหุ้นซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑๗ มาตรา ๔๑๘ มาตรา ๔๑๙ และมาตรา ๔๒๐ ผู้นั้นกระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน £ ๕๐๐

มาตรา ๔๒๒ ความผิดทางแพ่งเกี่ยวกับการระบุข้อความเท็จในหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นซึ่งใช้กับบริษัทที่จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นในประเทศให้นำมาใช้บังคับกับบริษัทต่างประเทศโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒๓ (๑) กฎข้อบังคับซึ่งยอมรับเอกสารบางอย่างที่ออกโดยนิติบุคคลที่ถูกต้องขึ้นมาในประเทศให้เป็นหนังสือชี้ชวนซื้อหุ้นให้นำมาใช้กับนิติบุคคลต่างประเทศได้

(๒) การเสนอขายหุ้นให้กับบุคคลผู้ที่มีอาชีพในการซื้อขายหุ้นให้ถือว่าไม่ใช่เป็นการเสนอขายหุ้นให้กับสาธารณชน

มาตรา ๔๐๐ ศาลมีอำนาจที่จะสั่งให้มีการชำระบัญชีหรือยุบเลิกสำนักงานของบริษัทต่างประเทศที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศอังกฤษได้ ถ้าหากว่าได้รับการร้องขอจากสมาชิก หรือเจ้าหนี้ของนิติบุคคลนั้นหรือจาก Board of Trade ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ในประเทศที่บริษัทต่างประเทศได้ถูกตั้งขึ้นมานั้นและภายใต้กฎหมายนั้นตัวนิติบุคคลนั้นได้ถูกยุบเลิกไปแล้ว

(๒) บริษัทต่างประเทศนั้นไม่สามารถชำระหนี้สินได้

(๓) การยุบเลิกหรือการชำระบัญชีนั้นจะให้ความยุติธรรมแก่ทุกคนที่เกี่ยวข้องและเป็นการชอบธรรมแล้ว (Just and Equitable)

เมื่อมีการชำระบัญชี หรือการยุบเลิกสำนักงานของนิติบุคคลต่างประเทศ กฎหมายอังกฤษจะถูกนำมาใช้บังคับในการจัดการแบ่งส่วนทรัพย์สินของนิติบุคคลนั้นในประเทศอังกฤษ ในการนี้ศาลก็จะให้คำสั่งว่าควรจะทำเช่นไรกับทรัพย์สินที่อยู่นอกประเทศอังกฤษของนิติบุคคลนั้น

Companies Act 1967 มาตรา ๔๒(๑) อำนาจของ Board of Trade ที่จะให้มีการสอบสวนนิติบุคคลที่ถูกตั้งขึ้นในประเทศ ถ้าหากว่ามีเหตุทำให้เกิดสงสัยว่าจะมีการกระทำที่มิชอบและผิดต่อกฎหมายขึ้นในนิติบุคคล ให้นำมาใช้บังคับกับนิติบุคคลต่างประเทศด้วย